

Іноді думки невеселі огорнуть

Василь Голобородько

Руче, руче, утрачена руче,
що без тебе я мушу робити?
Не кидатися ж головою з кручі,
треба якось і далі жити...

Хато, бачиш – руки немає!
Не погладжу твоє волосся
й восени, що серпнем світає,
тобі з яблук не виплету косу.

Глечики, глечики рудоокі,
я не виліплю вам братиків!
Не опущу до криниці глибокої,
щоб уранці води набрати.

І тобі, мій сусіде Миколо,
нічим стиснути праву руку!..
Я ж не був без руки ніколи,
я не знаю, як жити мушу!..